

DECANAT
Facultatea de Drept

GHID DE ELABORARE A LUCRĂRILOR DE LICENȚĂ PENTRU ANUL UNIVERSITAR 2025/2026

Prezentul ghid se referă la modalitatea de elaborare lucrărilor de licență, în vederea finalizării studiilor universitare de licență.

Lucrările de licență trebuie să fie rezultatul unei activități de cercetare și de documentare a studentului, bazată pe principiile și regulile deontologice în cercetarea științifică.

Activitatea de elaborare a lucrării de licență se desfășoară sub directa coordonare a unui cadru didactic care deține titlul de doctor în științe.

Studentii din anul terminal, pe parcursul acestuia, trebuie să-și aleagă disciplina din care urmează să elaboreze lucrarea de licență. Studentii se vor adresa cadrului didactic, cu o cerere, pentru aprobarea temei, ca urmare a afișării temelor de licență de către cadrele didactice. Evidența cererilor și a lucrărilor aprobate se va ține la Secretariatul Facultății de Drept. Cererea aprobată de cadrul didactic coordonator va fi adusă de către student la secretariat.

Se recomandă ca lucrarea de licență să cuprindă două părți: cercetarea teoretică și cercetarea aplicativă sau practică, care pot fi structurate separat sau pot fi integrate.

Lucrarea de licență poate să conștie într-un studiu teoretic, un studiu de caz sau un studiu de jurisprudență.

Studiul teoretic este identificat ca un demers de analiză a teoriilor și conceptelor dintr-un domeniu juridic specificat, cu metode și scopuri prestabilite (redefinirea unui concept juridic, problematizarea unei teorii, a ipotezelor acesteia, a coerenței sale etc.), fără a fi necesară, dar fiind recomandată, prezentarea unei aplicații sau a unei modalități concrete de utilizare. Acest tip de studiu identifică și analizează proprietăți, structuri și relații pe baza cărora sunt formulate și verificate ipoteze, teorii sau opinii.

Studiul de caz este privit ca o cercetare empirică a unui fenomen juridic particular sau a unei situații juridice concrete, inclusiv a modalității determinate de înțelegere sau aplicare a unor instituții, concepte sau teorii juridice în soluționarea unui caz determinat. Scopul studiului de caz poate fi exploratoriu sau explicativ și constă, spre exemplu, în identificarea premiselor teoretice în abordarea cazului, în explicarea raționamentelor juridice, în prezentarea unor comentarii cu privire la raționamentul juridic, în identificarea de

raționamente și soluții practice alternative, în prezentarea, cu elemente de drept comparat, a altor abordări posibile, în analiza modului de argumentare din perspectiva metodologiei juridice.

Studiul de jurisprudență presupune selectarea uneia sau a mai multor hotărâri judecătorești relevante pentru un anumit domeniu particular al dreptului material sau al celui procesual, pentru o anumită instituție juridică sau pentru o anumită direcție jurisprudențială (tradițională sau inovatoare), analiza critică a acestora din perspectiva unor criterii prestabilite și structurarea rezultatelor analizei cu scopul de a identifica probleme teoretice, probleme de aplicare a normelor juridice și eventuale remedii / propuneri de *lege ferenda*.

Concluzii: a) realizarea pe etape: reluarea sumară a obiectivelor și motivației cercetării, urmate de sinteza rezultatelor obținute și a semnificației acestora în contextul literaturii dedicate lucrării analizate. Se apreciază modul în care studentul a derulat cercetarea, pentru întocmirea lucrării de licență, pe intervale de timp, stadii, faze, caracterizate, de obicei, prin evenimente importante, precum: finalizarea fiecărui capitol, asamblarea lucrării, formularea concluziilor și propunerilor etc.

b) nivel calitativ: evaluat prin totalitatea caracteristicilor, însușirilor și laturilor esențiale în virtutea cărora lucrarea de licență este judecată și clasată cu o anumită cotă, de un anumit grad de complexitate, îndeplinind un standard, având o valoare etc. Se vor avea în vedere stadiul cunoașterii, contribuția științifică a studentului, relevanța temei etc.

c) elemente originale: se estimează prin piesele sau ansamblul de piese (idei, teorii, mod de structurare a conceptelor, de realizare a studiilor de caz etc.) redate de autor în lucrarea de licență construită, caracterizate prin autenticitate, valoare reală, de necontestat, proprii studentului, neimitate după altcineva, personale, inedite, fără a folosi modele făcute de alții și fără a avea caracter fals, de plagiat.

MODUL DE REDACTARE ȘI FORMA DE PREZENTARE:

Absolvenții care susțin examenul de licență la Facultatea de Drept din cadrul Universității Europene „Drăgan” din Lugoj, vor prezenta la înscriere lucrarea de licență legată, culeasă pe calculator cu toate semnele diacritice, listată pe ambele fețe, format A4, într-un exemplar și un CD cu lucrarea.

Se recomandă folosirea editorului WORD 97, 2000, XP sau 2003 cu caractere românești. Pentru a avea acces la literele specifice limbii române (ă, â, î, ș, ț) se va utiliza fontul Times New Roman folosindu-se caractere de 16 pentru titluri și 14 pentru text. Lucrarea va fi redactată la 1 rând, justificat.

STRUCTURA LUCRĂRII:

Lucrarea va fi împărțită în: părți, capitole, subcapitole, paragrafe. Orice titlu se va scrie centrat, cu majuscule, bolduit și va fi însoțit de un simbol numeric, sau mai multe în funcție de gradul titlului subordonat (exemplu: Capitolul 1; Subcapitolul 1.1; Paragraful 1.1.1). Logica titlurilor este următoarea: cuprins, introducere, capitole, concluzii, anexe, bibliografie. Cuprinsul lucrării, pe capitole, subcapitole, pagina etc., se va pune la începutul lucrării imediat după pagina care cuprinde titlul.

Lucrarea de licență va avea minim 50 de pagini și nu trebuie să depășească 75 de pagini.

Înainte de pagina de titlu va fi lăsată o filă albă, care nu va fi numerotată.

Capitolul 1 trebuie să înceapă pe o pagină impară.

Dacă lucrarea conține și anexe, acestea se vor amplasa la sfârșitul lucrării. Anexele vor avea un titlu și vor fi numerotate, iar trimiterile din text la anexe se vor face indicând numărul anexei.

Bibliografia se plasează la sfârșitul lucrării. De regulă, titlurile bibliografice se scriu în ordinea alfabetică a numelor autorilor, numerotându-se cu cifre arabe urmate de punct, iar când sunt doi sau mai mulți autori pentru lucrare, regula referitoare la ordinea alfabetică este valabilă doar pentru primul

EXEMPLU DE SCRIERE A BIBLIOGRAFIEI:

1. Liviu Pop, Florin Ionuț Popa, Stelian Ioan Vidu, **Curs de Drept civil. Obligațiile**, Editura Universul Juridic, București, 2015;

2. Francisc Deak, Lucian Mihai, Romeo Popescu, **Tratat de drept civil. Contracte speciale**, ed a V-a, vol. I, II, III, IV, Editura Universul Juridic, București, 2018.

*

* *

3. XXX – Revista „**Dreptul**”, nr. 5/2019

4. XXX – Revista „**Pandectele Române**”, nr. 1/2020

ELABORAREA NOTELOR DE SUBSOL:

Notele de subsol vor fi incluse pe fiecare pagină a referatului (prin utilizarea opțiunii References – Insert Footnote). Așa cum am arătat și mai sus, formatul notei de subsol va fi următorul: Prenume Nume Autor, Numele lucrării consultate, Editura, Localitatea, Anul apariției, pagina la care se face referire La prima citare a unei lucrări se va face referire la lucrarea de specialitate cu toate datele de identificare (a se vedea mai sus) Începând cu a doua citare a lucrării se va folosi notația: Prenume Nume Autor, Op. cit., pagina/paginile la care se face referire - dacă până la referința bibliografică de față au fost intercalate alte lucrări ale unuia sau mai multor autori, dar nici o altă lucrare a aceluiași autor. Dacă între cele două note (cea în care lucrarea este citată pentru prima oară și cea aici descrisă) există lucrări ale aceluiași autor atunci se va folosi notația: Nume Prenume Autor, începutul titlului...op. cit, paginile la care se face referire Idem – se folosește în cazul în care autorul este același ca în nota precedentă, dar este citat cu altă lucrare; Idem substituie numele autorului: Idem, [numele lucrării], [pagina/paginile] – Ibidem – se folosește atunci când există trimiteri succesive la același autor și aceeași lucrare: Ibidem, [pagina/paginile] – 5 Apud – se folosește atunci când se citează un autor, deși nu a fost studiat în mod direct și s-a preluat o idee sau un citat din articolul respectiv, citind-o sau citindu-l în lucrarea altui autor. În această situație, lucrarea din poziția 1 va fi cea a autorului la care s-a avut acces prin studierea lucrării care este menționată după Apud = citat după sau prin intermediul... (ordinea cronologică).

Indicațiile bibliografice trebuie să fie complete. Dacă în cuprinsul textului se citează dintr-o anumită lucrare în domeniu, la sfârșitul citatului se va marca cu o cifră amplasată ca

indice superior, iar la subsol, la cifra corespunzătoare, va fi indicată lucrarea la care se face referire. Toate notele menționate pe o pagină trebuie să se regăsească în subsolul paginii respective.

De exemplu:¹.

Dacă din aceeași lucrare va mai fi citat un text pe aceeași pagină, la subsol va fi trecut în dreptul cifrei corespunzătoare, doar *Ibidem* și numărul paginii din lucrarea citată, astfel:².

Dacă aceeași operă va fi citată în cuprinsul lucrării pe o altă pagină, la subsol se va trece astfel:

A se vedea, I. Deleanu, **op. cit.**, p.309.

Dacă de același autor se citează o altă lucrare deja indicată, supra, la următoarea trimitere se trece astfel: **Idem**, p. 70-72.

De asemenea, dacă se face referire la practica judiciară, hotărârile judecătorești vor fi indicate cu toate datele complete și lucrările unde au fost publicate, cu arătarea denumirilor acestora, a editurii și anilor de apariție, inclusiv pagina.

Pentru hotărârile nepublicate se va arăta această împrejurare, indicându-se în paranteză cuvântul „nepublicată”.

Totodată, în textul lucrării nu se vor folosi termeni prescurtați.

REGULI ANTIPLAGIAT

Lucrarea de licență trebuie să fie originală și să respecte regulile de evitare a plagiatului. Principalele modalități prin care poate fi evitat plagiatul sunt:

1. Menționarea în text a autorului și a lucrării din care este preluat citatul;
2. Încadrarea citatului între ghilimele și menționarea autorului și a lucrării din care este preluat citatul în notă de subsol;
3. Menționarea autorului și a lucrării din care este preluat citatul la bibliografie;
4. Menționarea sursei în cazul preluării tabelor și a graficelor.

Exemplu de respectare a regulilor antiplagiat:

Pornind de la definiția plagiatului, din Legea nr. 183 din 10 iunie 2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare:

"Plagiatul reprezintă prezentarea drept creație sau contribuție științifică pretins personală într-o operă scrisă, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, teorii, rezultate sau metode științifice preluate din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la sursele originale", este necesar ca lucrarea de licență să fie originală și să respecte prevederile Legii nr. 199/2023 a învățământului superior, cu completările și modificările ulterioare, Ordinul Ministrului Educației și Cercetării privind aprobarea Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare a examenelor de licență/diplomă și disertație și Regulamentul propriu de organizare și desfășurare a examenului de licență la Facultatea de Drept.

OBȚINEREA RAPORTULUI DE ORIGINALITATE

Lucrările de licență trebuie să aibă un conținut original. Procentul de similitudine acceptat în cadrul Universității Europene "Drăgan" din Lugoj este de maxim 30%.

Înscrierea la examenul de licență este condiționată de obținerea de către student a unui Raport de originalitate care să nu depășească procentul de similitudine maxim admis. Universitatea Europeană "Drăgan" din Lugoj utilizează pentru verificarea originalității lucrărilor de licență platforma "Plagiarism Detector", pusă la dispoziția studenților în mod gratuit pe calculatoarele universității (Laborator de Informatică, Centru de Cercetare, Bibliotecă).

DECAN,

Lector univ. dr. Corina NEGRUȚIU

